

[OGNIPIORA *sb*

ognipiora *f a.* **ognipior** *m.*

A pl ognipióry.

Sł stp brak, Cn: ognipiora, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: ognipióro.

lek. Wysypka, krosty, strupy ropne na głowie i twarzy, występujące u niemowląt i małych dzieci (crusta lactea, tinea faciei); cerion, meliceris, tumor in cute capitis puerorum ex quo humor viscosus et purulentus instar mellis effluit Cn: kiedy [mamka] plugáwa/ tedy nie tylko té bláchy dziećiątko ma/ ále womity częşté/ biegunki/ ognipióry/ pryfkele/ káduk/ y co wietźégo. OczkoPrzymiot 635.

Synonim: »słodki strup«.

MK